

Ó, vše - mo - hou - cí Bo - že náš,
kte - rý vše - cko v svých ru - kou máš
a sli - bu - ješ da - rů do - sti
dá - ti vě - ří - cím z mi - lo - sti.

2. Budou-li království tvého / vyhledávati věčného / prvé než tělesné věci, / že jim chceš z lásky pomoci.
3. I prosíme tedy Tebe, / vzhlédni z vysokého nebe, / uděluj rosy nebeské / na naše úrody zemské.
4. By země naše vyprahlá / rosou tvé milosti vláhla, / vydávala nám živnosti / z darů tvé dobrotivosti.
5. Tak my z tvého požehnání / Tobě, Pánu, děkování / budem činit ustavičně / zde i také potom věčně.
6. Jako Otci nebeskému / a Pánu dobrotivému, / který má být od nás chválen / nyní i na věky, amen.